

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

14 ביולי 2008

400

י"א בתמוז התשס"ח

עמוד

הצעת חוק לעידוד הפקת סרטים בישראל (הוראת שעה ותיקון חקיקה), התשס"ח-2008 662

הצעת חוק לעידוד הפקת סרטים בישראל (הוראת שעה ותיקון חקיקה), התשס"ח-2008

הגדרות ופרשנות 1. (א) בחוק זה –

- "הפקה זרה" – הפקת סרט בישראל, בידי תושב חוץ, שמתקיימים בה שניים אלה:
- (1) סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט הוא שמונה מיליון שקלים חדשים לפחות;
- (2) הפקת הסרט לא נעשתה בסיוע של מוסד ציבורי, כהגדרתו בסעיף 3א לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, הנתמך למטרה זו לפי המבחנים לתמיכה במוסדות ציבור שנקבעו לפי הוראות סעיף 12 לחוק הקולנוע;

ד ב ר י ה ס ב ר

בהצעת חוק זו מוצע לקבוע שני סוגים של הטבות מס לעניין הפקת סרטים בישראל, לצורך הקטנת עלויות הפקה ועידוד הפקה בידי תושבי חוץ –

– סעיפים 2 ו-3 להצעת החוק מאפשרים לחברת הפקות ישראלית הנותנת למפיק זר שירותי הפקה או השותפה אתו בהפקה משותפת (קופרודוקציה), להשאיר בידיה סכומים שניכתה במקור מתשלומים שהיא משלמת לנותני שירותי הפקה בישראל, בלי להעבירם לפקיד השומה.

– סעיף 7 להצעת החוק קובע מס ערך מוסף בשיעור 0% על שירותים שנותנת חברת הפקות ישראלית למפיק הזר.

סעיף 1 כאמור בחלק הכללי לדברי ההסבר, קובעת הצעת החוק, בסעיף 2 שבה, זכאות להטבה בשל תשלומי הפקות בישראל המשתלמים במהלך הפקה זרה או הפקה משותפת – שהן הפקות הנעשות בידי תושב חוץ או שתושב חוץ היה שותף להן, וזאת כדי לעודד הפקת סרטים בישראל בידי מפיקים תושבי חוץ (ראו בהרחבה דברי הסבר לסעיף 2 המוצע).

בסעיף 1 להצעת החוק מוצע להגדיר, בין השאר, את המונחים "תשלומי הפקה בישראל", "תושב חוץ", "הפקה זרה", "הפקה משותפת" ו"הפקת סרט", המשמשים בקביעת הזכאות לפי סעיף 2 המוצע:

להגדרה "תשלומי הפקה בישראל" – מוצע להגדיר את התשלומים שביחס אליהם תינתן ההטבה לפי הוראות סעיף 2 המוצע, כתשלומים ששולמו לתושב ישראל, בעבור רכישה או שכירות של נכסים או שירותים בישראל, הנדרשים לצורך הפקת הסרט, ובלבד שהשימוש בנכסים אלה יהיה בישראל. הכוונה היא לכלל ההוצאות הנכללות בתקציב הפקת הסרט, כלומר לא רק להוצאות הקשורות ישירות למלאכת ההפקה, כגון הוצאות בעבור תאורה, צילום, איפור והלבשה, אלא גם להוצאות אחרות הנכללות בתקציב הפקת הסרט, כגון הוצאות בעבור לינה, ארוחות והסעות. עם זאת מוצע למעט מהתשלומים שלגביהם תינתן

כללי תעשיית הסרטים בעולם מצויה בשנים האחרונות בתהליך פיתוח, והיא בעלת פוטנציאל כלכלי משמעותי. תעשייה זו היא עתירת כוח אדם, ופיתוחה יכול לשמש מנוף לפיתוח תעסוקה בתחומים רבים. מחקרים מראים כי השקעות בתעשיית הסרטים הביאו לתנופה כלכלית, לתוספת במקומות עבודה, להגדלת רמת הפעילות – הן בענף הסרטים והן בענפים תומכים, ולגידול בצריכה הפרטית.

ישראל אינה מהווה מוקד להפקות זרות של סרטים, חרף העובדה שיש לה יתרונות יחסיים רבים בתחום תעשיית הסרטים, שבהם מגוון נופים בקרבה גאוגרפית, מזג אוויר נוח, אתרי צילום ייחודיים והיסטוריים, תשתית טובה של מיתקנים ושירותי הפקה, מערכות שירותים יעילות, בעלי מקצוע מיומנים ומאגר זמין של בוגרי בתי ספר לקולנוע מהמובילים בעולם.

בחודש פברואר 2007 מינה המנהל הכללי של משרד האוצר ועדה בין-משרדית כדי לבחון את הדין והפרקטיקה הנוהגים בישראל בנוגע לעידוד תעשיית סרטים, ולהמליץ על אמצעים לעידוד תעשיית סרטי הקולנוע בישראל. הוועדה התבקשה לשים דגש על משיכת הפקות זרות לישראל.

בחודש נובמבר 2007 הגישה הוועדה את המלצותיה שכללו אמצעים שונים לעידוד הפקת סרטים בישראל. אמצעי העידוד שהציעה הוועדה הביאו בחשבון את מגוון השיקולים שבפניהם עומד מפיק סרטים בבואו להחליט מה יהיה אתר הצילום שבו יצלם את סרטיו, ונכללות בה המלצות המאפשרות הפחתת עלויות, ייעול הטיפול הממשלתי בתעשיית הסרטים והמלצות בתחום המיסוי, במטרה למשוך מפיקים מהעולם להפיק סרטים בישראל. הוועדה דנה גם בעידוד הפקות משותפות (קופרודוקציות) של מפיקים זרים ושל מפיקים ישראלים, והמליצה על דרכים להוזלת הפקות קופרודוקציה בישראל.

¹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 201.

"הפקה משותפת" – הפקת סרט בישראל, למעט סדרת טלוויזיה, שמתקיימים לגביה כל אלה:

(1) תושב ישראל ותושב חוץ שותפים בהשקעה בתקציב הפקת הסרט, בזכות היוצרים בו ובהכנסות ממנו;

(2) חלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט הוא 50% לפחות;

(3) סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט, בניכוי 85% מסכום השקעתם של תושבי ישראל בתקציב הפקת הסרט, הוא ארבעה מיליון שקלים חדשים לפחות;

"הפקת סרט" – כל הפעולות שמטרתן להביא ליצירת עותק ראשון, שלם, של סרט המוכן להקרנה מסחרית, לרבות חלק מהפעולות כאמור;

"חברת הפקות ישראלית" – חברה תושבת ישראל שעיסוקה הפקת סרטים;

"חוק הקולנוע" – חוק הקולנוע, התשנ"ט-1999²;

"סדרת טלוויזיה" – סרט עלילתי שהופק לשם שידור בטלוויזיה, הערוך בפרקים, וכל פרק מהווה משדר בפני עצמו;

"סרט" – כהגדרתו בחוק הקולנוע;

"הפקודה" – פקודת מס הכנסה³;

"תושב חוץ" – כהגדרתו בפקודה, למעט חבר בני אדם שתושבי ישראל הם בעלי השליטה בו, או הנהנים או הזכאים ל-25% או יותר מההכנסות או מהרווחים של החבר, במישרין או בעקיפין; לעניין זה, "בעלי שליטה" – כהגדרתם בסעיף 68א(ג) לפקודה;

ד ב ר י ה ס ב ר

לקבוע בהגדרה "הפקה זרה" כי סכום תשלומי ההפקה בישראל שהוצאו לצורך הפקת הסרט בידי תושב החוץ, יהיה 8 מיליון שקלים חדשים לפחות, וכי להפקת הסרט לא ניתנה תמיכה מגוף הנתמך מתקציב המדינה.

כמו כן, מכיוון שלפעמים נעשית הפקת סרט כהפקה משותפת בידי תושב חוץ ותושב ישראל (ראו חלק כללי לדברי ההסבר), מוצע להגדיר "הפקה משותפת" כהפקה של סרט שתושב חוץ ותושב ישראל שותפים בהשקעה בתקציב הפקתו, בזכות היוצרים בו ובהכנסות ממנו, כשחלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הפקתו הוא 50% לפחות מכלל ההשקעה בתקציב הסרט. כדי להשוות את הדרישה להשקעה מינימלית שבהגדרה "הפקה זרה" (8 מיליון שקלים חדשים) לדרישה כאמור לעניין "הפקה משותפת", מוצע לקבוע שתושב החוץ, שחלקו בהפקה משותפת צריך להיות, כאמור לעיל, 50% לפחות, יידרש להשקיע בישראל, לצורך הפקתה משותפת של סרט, סכום של 4 מיליון שקלים חדשים לפחות. מאחר שאין נתונים בנוגע לסכום ההשקעה של תושב החוץ בישראל, אך יש נתונים אודות סך כל התשלומים ששולמו בישראל לצורך הפקת הסרט ואודות גובה השקעתו של כל אחד מהשותפים בסך כל תקציב ההפקה של הסרט, מוצע, כדי לבדוק האם תושב החוץ, השותף בהפקה המשותפת,

ההטבה, תשלומים ששולמו לרכישת נכס המיועד לפי טיבו לשימוש גם לאחר הפקת הסרט, למשל – תשלומים שהוצאו לרכישת מקרקעין שישמשו את משרדי ההפקה, תשלומים לרכישת ריהוט משרדי, תשלומים לרכישת ציוד לצילום שישמשו גם לצילום סרטים בעתיד וכד'. מאידך, תשלומים ששולמו לרכישת ביגוד שישמש את השחקנים לצילומי הסרט ייכללו בגדר "תשלומי הפקה בישראל", שכן סביר להניח כי לצורך הפקת סרט אחר, בעתיד, יהיה צורך ברכישת תלבושות חדשות.

להגדרה "תושב חוץ" – מוצע להגדיר "תושב חוץ" כהגדרתו בפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה) (כלומר מי שאינו תושב ישראל כהגדרתו שם), אך למעט מהגדרה זו חבר בני אדם שתושבי ישראל הם בעלי השליטה בו או הנהנים או הזכאים ל-25% או יותר מההכנסות או מהרווחים של אותו חבר. החרגה זו באה להבטיח כי גם כשתושב החוץ הוא חבר בני אדם תקינים מטרת החוק – למשוך מפיקים תושבי חוץ להפיק סרטים בישראל ולא במדינות אחרות המתחרות עמה. החרגה דומה קיימת גם בסעיף 68א לפקודה, הקובע תנאים למתן הקלות לפי הפקודה, לתושב חוץ.

להגדרות "הפקה זרה" ו"הפקה משותפת" – כדי לוודא שההשקעה הכספית בסרט תהיה משמעותית, מוצע

² ס"ח התשנ"ט, עמ' 53.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

"תשלומי הפקה בישראל" – תשלומים המשתלמים לתושב ישראל לשם הפקת סרט, בעד רכישה או שכירות, בישראל, של שירותים או נכסים, שהשימוש בהם יהיה בישראל, למעט –

(1) תשלומים לרכישת נכס המיועד, לפי טיבו, לשימוש גם לאחר סיום הפקת הסרט;

(2) תשלומי ריבית;

(3) תשלומים אחרים שקבע שר האוצר.

(ב) לכל מונח אחר בחוק זה תהא המשמעות הנודעת לו בפקודה.

2. (א) חברת הפקות ישראלית המשלמת תשלומי הפקה בישראל לצורך הפקה זרה או הפקה משותפת, שסעיף 164 לפקודה חל עליהם, זכאית להטבה, לשם הקטנת עלויות ההפקה ועידוד הפקת סרטים בישראל, בשיעור כמפורט להלן מתשלומי ההפקה בישראל כאמור, ובלבד שהיא מנהלת פנקסים קבילים לגבי הכנסתה ובהם חשבון נפרד לגבי כל סרט שהיא מפיקה:

הטבה לחברת הפקות ישראלית

ד ב ר י ה ס ב ר

בעבור פרסומות שהיא מקבלת או מאגרות, לפי העניין. לפיכך, לא נראה שנדרש תמריץ נוסף לעידודן של סדרות כאמור. אף על פי כן, אם הסדרה מופקת רק על ידי תושב חוץ, לא יחול החריג, וזאת לאור ההשקעה הגדולה על ידי תושב החוץ.

להגדרה "הפקת סרט" – לצורך הצעת החוק, מוצע לכלול במונח "הפקת סרט" את כל הפעולות שמטרתן להביא ליצירת עותק ראשון, שלם, של סרט המוכן להקרנה מסחרית, וכן חלק מהפעולות כאמור. בקביעה זו ברור כי הכוונה בהפקת סרט היא רק לפעולות שהן חלק מתהליך יצירת הסרט עצמו אך לא פעולות לשכפול, לשיווק וכד'. כמו כן הקביעה כי הפקת סרט מתייחסת גם לחלק מפעולות כאמור, מאפשרת לתת את הטבות המס המוצעות בהצעת החוק גם כאשר חלק מפעולות ההפקה נעשות בישראל, ובלבד שחלק ההפקה שנעשה בישראל עומד בתנאים הקבועים בהצעת החוק, כלומר שמדובר ב"הפקה זרה" או ב"הפקה משותפת", ושמתקיימים התנאים הנדרשים לקבלת ההטבות.

סעיף 2 לסעיף קטן (א)

מפיק תושב חוץ, הבא להפיק סרט בישראל, עושה זאת על פי רוב באמצעות חברת הפקות ישראלית, שעיסוקה הפקת סרטים, ולעתים אף בשיתוף עמה. חברת הפקות הישראלית מספקת למפיק הזר את השירותים הנדרשים לצורך הפקת הסרט, הן שירותים הניתנים על ידי בעלי מקצוע הקשורים ישירות להפקת הסרט, כגון צלמים, מאפרים ומלבישים, והן שירותים נלווים כגון שירותי לינה, הסעות וארוחות.

כדי לעודד הפקת סרטים בישראל בידי מפיקים תושבי חוץ מוצע, בסעיף 2(א) להצעת החוק, להעניק הטבה לחברת הפקות הישראלית בעבור תשלומי הפקה בישראל שהיא משלמת לצורך הפקה זרה או הפקה משותפת – שהן כאמור הפקות הנעשות בידי תושב חוץ או שתושב חוץ שותף להן. הטבה זו מטרתה להקטין את עלויות ההפקה, דבר שיבוא לידי ביטוי גם בהסכם ההתקשרות שבין המפיק

השקיע בישראל 4 מיליון שקלים חדשים לפחות, לקחת את סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט, הכולל את כל התשלומים ששולמו בישראל לצורך ההפקה (בין תשלומים שסעיף 164 לפקודה, לעניין חובת ניכוי מס במקור, חל עליהם, ובין תשלומים שהסעיף לא חל עליהם, למשל תשלום לבית מלון, למסעדה, לרכישת דלק וכו'), ולהפחית מסכום תשלומי ההפקה האמורים, סכום השווה ל-85% מסכום ההשקעה בתקציב הפקת הסרט של תושב ישראל. קביעה זו נעשית בשל ההנחה שחלק גדול מההשקעת תושב ישראל בתקציב הפקת הסרט ישמש לתשלומי ההפקה בישראל, וכי הוא יישא רק בחלק קטן מהוצאות הפקת הסרט בחו"ל. יש להבהיר, כי בכל הפקה של סרט, גם של סרט המופק כולו בישראל, משולמים סכומים מסוימים בחו"ל.

כך לדוגמה, אם תקציב הפקת הסרט הוא 12 מיליון שקלים חדשים, ותושב ישראל ותושב חוץ שותפים בתקציבו בשיעור של 50% לכל אחד מהם, ישקיע כל אחד מהם 6 מיליון שקלים חדשים בסך כל תקציב הפקת הסרט. אם סכום תשלומי ההפקה בישראל הוא 10 מיליון שקלים חדשים, אז לצורך הבדיקה מה גובה השקעתו של תושב החוץ בישראל, יופחתו מ-10 מיליון שקלים חדשים שהושקעו בישראל, 85% מ-6 מיליון שקלים חדשים (גובה השקעתו של תושב ישראל בתקציב הכולל של הסרט), שהם 5.1 מיליון שקלים חדשים. התוצאה המתקבלת תיחשב לצורך החוק גובה השקעתו של תושב החוץ בישראל. במקרה דנן גובה ההשקעה הוא 4.9 מיליון שקלים חדשים. לפיכך השקעת תושב החוץ עומדת בתנאי הנדרש לפי פסקה (3) שבהגדרה "הפקה משותפת", שכן סכום תשלומי ההפקה בישראל ששולמו לצורך הפקת הסרט, בניכוי 85% מסכום השקעתם של תושבי ישראל בתקציב הפקת הסרט, עולה על 4 מיליון שקלים חדשים.

עוד מוצע לקבוע כי לא יראו כהפקה משותפת הפקה של סדרת טלוויזיה בישראל. סדרות טלוויזיה, בדרך כלל, ממומנות מדמי מנוי שמקבלת משדרת הסדרה, מתשלום

(1) בהפקה זרה – 17%;

(2) בהפקה משותפת שבה חלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט הוא 75% לפחות – 13%;

(3) בהפקה משותפת אחרת – 9%.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על תשלומי הפקה בישראל שמשלמת חברת הפקות ישראלית, במישרין או בעקיפין, בכסף או בשווה כסף, לקרוב של החברה, למפיק, לבמאי, לתסריטאי או לשחקן ראשי, לקרוב של כל אחד מהם, או למי מטעמו של כל אחד מהם, בעד שירותיהם, וכן על תשלומים שמשלמת החברה בעד רכישת זכות יוצרים ביצירה הספרותית שעליה מבוסס הסרט או בעד זכות השימוש בה; לעניין זה – "קרוב" – כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה;

"שחקן ראשי" – שחקן שהכנסתו בעד משחקו בסרט, שאינה השתתפות בהכנסות מהסרט, היא 150,000 שקלים חדשים או יותר.

3. חברת הפקות ישראלית הזכאית להטבה כאמור בסעיף 2, תנכה בשעת התשלום של תשלומי ההפקה בישראל, שסעיף 164 לפקודה חל עליהם, מס בשיעור לפי סעיף 164 לפקודה או מס בשיעור ההטבה שלו היא זכאית לפי סעיף 2, לפי הגבוה מביניהם; ניכתה החברה מס כאמור, תשלם לפקיד השומה, לפי הוראות סעיף 166 לפקודה, רק את יתרת סכום המס שניכתה העולה על סכום ההטבה שלו היא זכאית לפי סעיף 2, ככל שיש יתרה כאמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

לקבל הטבה למסור הודעות על כך, מראש, לפקיד השומה ולמקבלי תשלומי ההפקה (ראו דברי הסבר לסעיפים האמורים).

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי ההטבה לפי סעיף 2(א) המוצע, לא תחול על תשלומים המשולמים למפיק, לבמאי, לתסריטאי או לשחקן הראשי או למי מטעמם, שכן בחירתם נעשית משיקולים מקצועיים בשל כישוריהם, ולא נדרש לה עידוד לפי החוק המוצע. כמו כן מוצע להחריג גם תשלומים לקרוב, כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה, של חברת הפקות ישראלית או של מי מהמנויים לעיל, כדי למנוע העסקה פיקטיבית של הקרוב והשארית כספי ההטבה בידי חברת הפקות ישראלית. עוד מוצע להחריג תשלומים שמשלמת חברת הפקות ישראלית בעד רכישת זכות יוצרים ביצירה הספרותית שעליה מבוסס הסרט או בעד זכות השימוש בה, שכן גם רכישה כאמור נעשית משיקולים מקצועיים בלבד.

סעיף 3 סעיף 3 המוצע קובע את אופן מימוש ההטבה הקבועה בסעיף 2 להצעת החוק, בידי חברת הפקות ישראלית העומדת בתנאי הזכאות לקבלת ההטבה. על פי המוצע תנכה חברת הפקות ישראלית, בשעת התשלום של תשלומי ההפקה בישראל, שהוראות סעיף 164 לפקודה חלים לגביהם, מס לפי שיעור המס שיש לנכות ממקבל התשלומים לפי סעיף 164 האמור, או סכום בשיעור ההטבה המתייחס לאותה הפקה לפי סעיף 2 להצעת החוק, לפי הגבוה מביניהם, אך לא תצטרך להעביר לפקיד השומה את סכום המס שנוכה, אלא רק את היתרה העולה על

תושב החוץ לחברת ההפקות הישראלית, ובכך ימשוך מפיקים תושבי חוץ להפיק סרטים בישראל ולא במדינות אחרות המתחרות עמה.

ההטבה לפי סעיף 2(א) המוצע, חלה רק לגבי תשלומי הפקה בישראל שחלים עליהם הוראות סעיף 164 לפקודה (חובת ניכוי במקור), זאת בשל הדרך המוצעת למימוש ההטבה, לפי סעיף 3 המוצע (ראו דברי הסבר לסעיף האמור). שיעור ההטבה נגזר משיעור ההשקעה של תושב החוץ בהפקת הסרט בישראל, זאת כדי לעודד השקעה כאמור – ככל ששיעור השקעתו של תושב החוץ גבוה יותר, כך שיעור ההטבה שיינתן גבוה יותר: בהפקה זרה – 17% מתשלומי ההפקה בישראל שסעיף 164 לפקודה חל לגביהם; בהפקה משותפת כשחלקם של תושבי החוץ בהשקעה בתקציב הסרט הוא 75% לפחות – 13% מתשלומי ההפקה כאמור; ובהפקה משותפת אחרת – 9% מתשלומי ההפקה כאמור. לעניין זה יצוין כי שיעור ההטבה מחושב מסכום תשלומי ההפקה בישראל שמשלמת חברת הפקות הישראלית, כשסכום התשלומים כאמור כולל גם מס ערך מוסף החל עליהם, ומכאן שסכום ההטבה עולה.

עוד מוצע לקבוע כי תנאי לקבלת ההטבה לפי סעיף 2(א) המוצע הוא ניהול פנקסים קבילים בידי חברת הפקות ישראלית ובהם חשבון נפרד לגבי כל סרט שהיא מפיקה, כפי שנעשה גם לגבי הטבות מס אחרות (למשל לעניין שיעורים נמוכים לניכוי מס במקור לפי סעיף 164 לפקודה).

תנאי נוסף לקבלת ההטבה מעוגן בסעיפים 4 ו-5 להצעת החוק, ולפיו על חברת הפקות ישראלית המבקשת

4. (א) חברת הפקות ישראלית המבקשת לקבל הטבה לפי סעיף 2, לגבי תשלומי הפקה בישראל שהיא משלמת, כאמור באותו סעיף, כולם או חלקם, תודיע על כך לפקיד השומה, לפני תחילת הפקת הסרט בישראל; בהודעה כאמור תציין החברה את שם הסרט, את פרטי תושב החוץ שמפיק את הסרט או שהוא שותף בהפקתו, לפי העניין, את חלקו של תושב החוץ בהשקעה בתקציב הפקת הסרט, ואת שיעור ההטבה החל לגביה לפי הוראות סעיף 2.

(ב) להודעה לפי סעיף קטן (א) תצרף החברה את אלה:

(1) אישור בכתב של תושב החוץ שמפיק את הסרט או שהוא שותף בהפקתו, לפי העניין, כי ידוע לו שהוראות חוק זה יחולו על תשלומי הפקת הסרט בישראל;

(2) הצהרה של החברה לפקיד השומה שבה מתחייבת החברה למסור הודעה לכל מי שיקבל ממנה תשלומי הפקה בישראל, לפי הוראות סעיף קטן (ג).

(ג) חברת הפקות ישראלית המבקשת לקבל הטבה לפי סעיף 2, תודיע בכתב, לכל מי שיקבל ממנה תשלומי הפקה בישראל כאמור באותו סעיף, במועד ההתקשרות עמו, על כוונתה לקבל הטבה לגבי התשלומים כאמור, ולנכות מהם מס בשיעור האמור בסעיף 3.

5. לא מסרה חברת הפקות ישראלית לפקיד השומה ולמקבל תשלומי הפקה בישראל, הודעות לפי הוראות סעיף 4, לגבי תשלומי הפקה בישראל שהיא משלמת, כולם או חלקם, יראו אותה כמי שבחרה שהוראות סעיפים 2 ו-3 לא יחולו על התשלומים שלגביהם לא נמסרו הודעות כאמור.

6. סכום ההטבה לפי סעיף 2 שניתן לחברת הפקות ישראלית, יופחת מהוצאות הפקת הסרט המותרות לניכוי לפי כל דין.

הפחתת סכום
ההטבה מהוצאות
הפקת סרט

ד ב ר י ה ס ב ר

מנותני השירותים לא יועבר לדידי, וכן שנותני השירותים שלגביהם מבקשת חברת הפקות הישראלית את ההטבה, ידעו מראש על כך שהחברה תנכה מהם מס בשיעור של 9%, 13% או 17%, לפי העניין, אף אם הם זכאים לניכוי מס במקור בשיעורים נמוכים משיעורים אלה או אפילו לפטור מניכוי מס במקור, לפי תקנות מכוח סעיף 164 לפקודה.

כמו כן מוצע לקבוע כי אם לא מסרה חברת הפקות הישראלית לפקיד השומה ולמקבל תשלומי הפקה בישראל הודעות כאמור בסעיף 4 המוצע, יראו אותה כמי שבחרה שלא לממש את הזכאות להטבה לפי סעיף 2 המוצע. לעניין זה מוצע להבהיר כי אם חברת הפקות לא קיימה את חובת ההודעה רק לגבי חלק מתשלומי הפקה בישראל שהיא משלמת (למשל לא מסרה הודעה למקבל תשלומים מסויים), יראו אותה כמי שבחרה שלא לממש את הזכאות להטבה לגבי אותו חלק מתשלומיה. לעניין שאר תשלומי הפקה ששילמה החברה, שלגביהם נמסרו הודעות לפי סעיף 4 המוצע, כן תחול ההטבה.

6 סעיף מכוון שסכום ההטבה שאינו מועבר לפקיד השומה לפי סעיף 3 המוצע, מקטין את העלויות של חברת הפקות הישראלית, מוצע להבהיר כי סכום זה יופחת מהוצאות הפקת הסרט המותרות לניכוי לפי כל דין.

סכום ההטבה האמור, ככל שיש יתרה כזו, כך אם למקבל התשלומים יש אישור מפקיד השומה, בהתאם לתקנות שנקבעו מכוח סעיף 164 לפקודה, לפטור מניכוי מס במקור, ינוכה מהתשלום המגיע לו סכום ההטבה שלו זכאית חברת הפקות הישראלית, בשל אותה הפקה, לפי סעיף 2 המוצע (ומקבל התשלום יהיה זכאי לקבלת החזר מרשות המסים בסוף שנת המס). לעומת זאת אם שיעור המס שיש לנכות ממקבל התשלומים לפי התקנות האמורות הוא 20%, תנכה ממנו חברת הפקות הישראלית מס בשיעור 20%, אך תעביר לפקיד השומה רק את חלק המס העולה על סכום ההטבה.

סעיפים מוצע לקבוע, בסעיף 4 להצעת החוק, כי חברת 4 ו-5 הפקות ישראלית המבקשת לקבל את ההטבה לפי החוק המוצע, לגבי כלל תשלומי הפקה בישראל שסעיף 164 לפקודה חל עליהם, או לגבי חלקם, תודיע על כך לפקיד השומה לפני תחילת הפקת הסרט בישראל, בצירוף אישורים והצהרות כמפורט בסעיף המוצע, וכן תמסור הודעה בכתב, לכל מי שיקבל ממנה תשלומי הפקה בישראל שלגביהם היא מבקשת הטבה, על כוונתה לקבל הטבה כאמור ולנכות מהם מס לפי סעיף 3 המוצע. חובת מסירת ההודעות לפי הסעיף המוצע מטרתה להבטיח שפקיד השומה יהיה מודע לכך שהמס המנוכה במקור

7. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁴, בסעיף 30 –

תיקון חוק מס
ערך מוסף

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא:

"(18) מתן שירות לתושב חוץ בידי חברת הפקות ישראלית, לשם הפקת סרט בישראל, למעט סרט ישראלי";

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) בהגדרה "תושב חוץ", בסופה יבוא "ולעניין סעיף קטן (א)(18) – גם אם הוא שוהה בישראל לצורך הפקת הסרט";

(ב) אחרי ההגדרה "תושב חוץ" יבוא:

"הפקת סרט" ו"חברת הפקות ישראלית" – כהגדרתם בחוק לעידוד הפקת סרטים בישראל (הוראת שעה ותיקון חקיקה), התשס"ח-2008;

"סרט" ו"סרט ישראלי" – כהגדרתם בחוק הקולנוע, התשנ"ט-1999.

ביצוע

8. שר האוצר ממונה על ביצועו של חוק זה.

9. הוראות חוק זה, למעט סעיף 7, יחולו על תשלומי הפקה בישראל המשתלמים עד תום שנת המס 2013.

ד ב ר י ה ס ב ר

בקשר להפקת סרט בישראל, שאינו סרט ישראלי כהגדרתו בחוק הקולנוע, התשנ"ט-1999, יחול מס ערך מוסף בשיעור אפס, וזאת גם אם תושב החוץ שוהה בישראל לצורכי הפקת הסרט (לעניין זה ראו גם דברי הסבר לסעיף 9 המוצע).

סעיף 8 החוק המוצע עוסק בעידוד הפקת סרטים בישראל על ידי קביעת תמריצים דרך מערכת המס, ולפיכך מוצע לקבוע כי שר האוצר יהיה ממונה על ביצועו.

סעיף 9 מוצע לקבוע כי הוראות החוק המוצע יחולו על תשלומי הפקה בישראל המשתלמים עד תום שנת המס 2013. בתקופה זו תיבחן יעילות החוק המוצע בכל הקשור לעידוד הפקת סרטים בישראל בידי מפיקים זרים.

עם זאת מוצע לקבוע כי התיקון המוצע לחוק מס ערך מוסף, בסעיף 7 להצעת החוק, יהיה תיקון של קבע. זאת, כחלק מהשירותים הניתנים לתושב חוץ, שנקבע לגביהם מס ערך מוסף בשיעור אפס.

סעיף 7 ככלל, בהתאם לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן – חוק מס ערך מוסף), עסקה למתן שירותים בישראל חייבת במס ערך מוסף. במקרים שבהם מקבל השירות הוא תושב חוץ, חל בתנאים מסוימים מס ערך מוסף בשיעור אפס לפי סעיף 30(א) לחוק האמור.

כאשר מפיק זר מקבל שירותים מתושב ישראל לגבי סרט המופק בישראל, עסקה זו תיחשב כעסקה רגילה של מתן שירות בישראל החייבת במס ערך מוסף בשיעור מלא. במצב זה, כיוון שהמדובר במפיק זר שיש לו פעילות בישראל או שהוא שוהה בעצמו בישראל, לא יחולו לגבי מתן שירות זה ההטבות של מס ערך מוסף בשיעור אפס, החלות על מתן שירותים לתושב חוץ לפי סעיף 30(א) לחוק מס ערך מוסף, זאת מכיוון שלפי סעיף 30(ג) לחוק האמור ההטבות יינתנו רק במקרים שבהם תושב החוץ שוהה מחוץ לישראל.

כדי לעודד הפקות זרות של סרטים בישראל, מוצע לקבוע בחוק מס ערך מוסף כי על מתן שירותים לתושב חוץ

⁴ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשס"ח, עמ' 2.

